

UNIVERZITA KARLOVA

Právnická fakulta

DĚKAN

V Praze dne 28. listopadu 2018
UKPF/166728/2018

Věc: Stanovisko PF UK k dílčí změně Řádu přijímacího řízení pro uchazeče Univerzity Karlovy (čj. 299/2018)

Vážený pane předsedo,

dovolte mi vyjádřit se k předložené dílčí novele Řádu přijímacího řízení pro uchazeče Univerzity Karlovy. Podstatou této novely je zrušení čl. 14b tohoto vnitřního předpisu, který byl do jeho textu doplněn novelou s účinností od 1. března 2018 a který obsahuje zvláštní ustanovení o pokračování ve studiu v jiném studijním programu.

Záměr zrušit uvedené ustanovení je odůvodněn tím, že podle názoru předkladatele může být povinnost zajistit možnost pokračování ve studiu splněna i bez přijímacího řízení s tím, že za nejvhodnější řešení považuje předkladatel méně formální postup ve formě sdělení studentovi o možnosti pokračovat ve studiu s výzvou, aby projevil vůli možnosti využít, a následného vydání rozhodnutí s odkazem na § 80 odst. 5 zákona o vysokých školách za použití jeho § 24 odst. 2 písm. a).

K tomu uvádím následující:

Ustanovení § 80 odst. 5 zákona o vysokých školách ukládá vysoké škole povinnost zajistit studentům možnost pokračovat ve studiu stejného nebo obdobného studijního programu na téže nebo jiné vysoké škole, a to v případě, že akreditace studijního programu zanikne. Samotné ustanovení je poněkud problematické, neboť se do zákona dostalo v podobě výborového pozměňovacího návrhu, takže lze pouze vysledovat vztah k předchozí úpravě, která vycházela ze situace, že se vysoká škola akreditace vzdává. V takovém případě nemá student žádnou jinou možnost, což v předmětném případě neplatí. Toto ustanovení samo o sobě není dostatečným právním titulem pro vydání správního rozhodnutí, jak je předpokládáno v předloženém materiálu. Odkaz na § 24 odst. 2 písm. a) se týká tvorby a uskutečňování studijních programů, nikoli rozhodování ve věcech studia. Pokud jsou v praxi taková rozhodnutí vydávána, lze konstatovat, že trpí vadou, která způsobuje jejich nicotnost.

Jestliže totiž student studuje v určitém studijním programu, není ho možné pouze na základě takového vrchnostenského rozhodnutí „převést“ do studijního programu jiného. Student by se měl

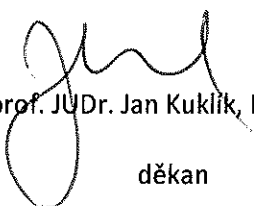
podrobit přijímacímu řízení. Právě s ohledem na tuto skutečnost bylo přijato ustanovení, které se nyní navrhuje zrušit. Zrušení tohoto ustanovení proto není možné podpořit a doporučit.

Navíc zde existuje ještě další možnost, jak lze daný problém řešit, jíž je prodloužení doby platnosti předmětného studijního programu na dostudování studentů, a to v rámci institucionální akreditace. Tento postup připadá v úvahu zejména u tzv. jednooborových studijních programů, které splňují podmínky pro jejich akreditaci v rámci institucionální akreditace. Tento postup by měl být použit přednostně, protože uvedené ustanovení čl. 14b je subsidiární (srov. text „Nelze-li tuto povinnost splnit jinak“).

V případě „přestupu“ před zánikem akreditace studijního programu pak dokonce jde o standardní případ řešený v návaznosti na ustanovení § 49 odst. 3 zákona o vysokých školách.

Z výše uvedených důvodů proto doporučuji navrženou dílčí změnu Řádu přijímacího řízení pro uchazeče Univerzity Karlovy nepřijímat a zvláštní ustanovení o pokračování ve studiu v jiném studijním programu v tomto předpise ponechat. I v případě, že je předkladatel přesvědčen, že rozhodnutí na základě § 80 odst. 5 zákona o vysokých školách je možné vydávat, není důvod rušit ustanovení, které je určitou pojistkou pro případ, že tento postup nebo jiné postupy, jak studentům zajistit možnost pokračovat ve studiu, nebude možné použít.

S úctou

prof. JUDr. Jan Kuklík, DrSc. v.r.
děkan

doc. PhDr. Tomáš Nigrin, Ph.D.,
předseda AS UK
Univerzita Karlova
Ovocný trh 560/5
Praha 1, 116 36